

τρυφή, ἀγία καὶ καθαρὰ, ἐν εἰς χαίρεις, καὶ χαίρων ποιεῖς τὴν ἐκείνων νεότητα, καὶ σὺ κατοικεῖς ἐν μέσῳ αὐτῶν, οὕτως ἐλεῖναι ἄγιος ναὸς σοι εἰσί. Ἡ μεγάλη παράστασις ἐστὶ τοῦ τῆς ἡμετέρας ἀνθρωπότητος ἀξιώματος. Ἐπάκουσον ὄθεν, Θεέ μου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ δούλῳ σου, καὶ φώτισον τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀληθείας, ὅπως εὐὼδ' ὡς ἐπιδώσωσιν οἱ εἰρημένοι φω- τοδότης, εἰς τὴν διάχυσιν τοῦ φωτός, πρὸς φωτισμὸν τῆς ἀπειροπληθοῦς ἀνθρωπότητός σου, τῇ πανσόφῳ αὐτῶν παραδειγματικῇ παιδείᾳ καὶ χρηστοθεΐᾳ, ἐγὼ ὁ ἀμαρτωλὸς δούλος σου κλίνω γόνυ, κάμπτω, ἔλεως γενοῦ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν λέγω καὶ μακροβίωσον αὐτοὺς ἐς κόσμον τοῦ περιουσίῳ λαοῦ σου, ἵνα μὴ ὑποπέσωμεν εἰς πειρασμὸν τούτων χωρὶς, πλὴν ὅχι, ὡς ἡμεῖς, ἀλλ' ὡς οὐ Θεὸς βούλης. Ἀλληλουῖα!

Ὁ Διδάσκαλος

X. A. ΖΙΑΚΑΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΜΑΛΘΕΙΑΝ.

Ἀποροῦμεν ἀληθῶς μὲ τὴν ἀξιότιμον Ἀμαλθεϊαν, ἥτις διὰ τοῦ τελευταίου τῆς ἀριθμοῦ ἀναδεχομένη τὸν μεταξὺ τῶν δύο διδασκάλων πολυθρύλλητον ἀγῶνα φέρει παρατηρήσεις εἰς φυλλάδιόν τι ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Α. Ἰσηγόρου, ἐναντίον τῶν ὅσα Κ. Θ. Τιμαγένης εἶχε γράψει κατ' αὐτοῦ. Διὰ δὲ τῶν ὁποίων ἐπιφέρει παρατηρήσεων ὁ τῆς διαληφθείσης ἐφημερίδος συντάκτης δυσαρεστείται τρόπον τινα ὅτι τὸ βιβλιοπωλεῖόν μου ἐδέχθη νὰ κάμῃ γνωστὸν τὸν ἀγνωστον ἐκδότην τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φυλλαδίου.

Λυπούμεθα ἀληθῶς, λυπούμεθα βλέποντες τὸν φίλον συντάκτην τῆς Ἀμαλθείας συγκαταβαίνοντα ἐπὶ πραγμάτων τοιούτων. Ἄν ὁ ἴδιος πέμψῃ πρὸς ἡμᾶς βιβλίον τι, πρέπει τὸ βιβλιοπωλεῖόν μᾶς νὰ μὴ δεχθῇ τὸ βιβλιοπωλεῖόν τοῦτο;.. Ἡ ἂν τις ἕτερος ἐπεμπεῖν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τοῦ οὐσιώδη διατριβὴν, καὶ ἂν αὕτη ᾖ ἀξία δημοσιεύσεως, καὶ πληρωθῇ τὰ τῆς καταχωρήσεως ἐξοδα, πρέπει, λέγομεν, νὰ μὴ δεχθῇ τὴν διατριβὴν ταύτην ἢ ἐφημερίς του;..

Ἄν φανῇ ἐκεῖνος πρῶτος διώκων τὸ συμφέρον του, ἂς ᾖ βέβαιος ὅτι καὶ ἡμεῖς αὐτὸν μιμούμενοι, θέλομεν τὸ διώξει προκειμένων περιστάσεων τοιούτων.

A. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

γος τοῦ Γυμνασιάρχου Κ. Λαλίου, διότι ἐδόθη ἡ φροντίς καὶ ἡ ὠφελεία εἰς τὸν Κ. Ἰ. Μάννητα· ἀλλὰ δωρεῖται ἡ ἀπάντησις τοῦ Διδασκάλου Κ. Ἰσηγόνη.

A. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Μετὰ τὰς τοῦ «**ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΚΠΑΙ- ΔΕΥΤΗΡΙΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ**» δημοσίους γενικὰς ἐξετάσεις γενομένας ἐνώπιον τοῦ Κοινοῦ γνωρίζας ὁ Διευθυντὴς Κ. Σ. Ἰ. Κεϊμζέλης, ἐνεκα τῆς τῶν μαθητῶν πληθύος, τὴν ἀνάγκην καὶ ἐτέρων συννεργατῶν, ἠύξησε τὸ προσωπικὸν τῶν Διδασκάλων, οἷους εἶδε νὰ ἐπιτύχῃ περὶ μὲν τὸ διδάσκειν ἱκανῶν, περὶ δὲ τὴν διαγωγὴν ἀνεπιλήπτων· καὶ πρὸς πλειοτέραν τῶν μαθητῶν πρόοδον καὶ τελειότεραν βελτίωσιν τῆς τε ἡθικῆς καὶ διανοητικῆς τῶν παιδῶν μορφώσεως ἀποκατέστησε καὶ τούτους μονίμους τοῦ Καταστήματος, ὅπερ συντείνει πολὺ πρὸς τὴν καλὴν τῶν παιδῶν ἀγωγὴν. Εἰσηχθὴ πρὸς τούτοις κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλομούσων γονέων καὶ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Διευθυντοῦ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα καθ' ἐκάστην ὑπὸ ἴδιον τῆς Γαλλικῆς Διδασκαλὸν διδασκουμένη πρὸς γνῶσιν τινα λέγομεν ἐν βραχυλογίᾳ περὶ τοῦ ἀρτισιναίτου τούτου Καταστήματος, τὸ ὁποῖον ὡς πρὸς τὰ ἄλλα, ὀρθοποδεῖ, ὅτι διαιρεῖται εἰς Τμήματα δύο, καὶ τὸ μὲν πρῶτον περιλαμβάνει τὸ Ἀλληλοδιδασκτικὸν Σχολεῖον, τὸ δὲ δεύτερον τὸ καλούμενον Ἑλληνικόν, ἀμφοτέρω εἰς τάξεις διαιρούμενον. Μειθρήματα διδάσκονται ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ ἐν τῇ Ἀλληλοδιδασκτικῇ τε καὶ Ἑλληνικῇ Σχολείᾳ, ὅσα καὶ ὅπως διὰ τοῦ ἐν Ἑλλάδι περὶ δημοτικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων Νόμου κανονίζονται.—Ἐν γένει περιέχει Διδασκάλους τέσσαρας μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ὑποδιδασκάλους δύο, ὑπὸ τῶν ὁποίων διδάσκονται ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀκριβείᾳ ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα.—Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Γαλλικὴ Καλλιγραφία.—Ἡ Ἱστορία τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.—Ἡ Γεωγραφία ἐν γένει.—Ἡ Κατήχησις τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν Πίστεως.—Ἡ Ἱερὰ Ἱστορία.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Εἰς εὐάρεστον καὶ κατάλληλον θέσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατὰ τὰ Κόκκινα Μπογιατσίτικα παρὰ τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Μ. Καλουθῆ ἐσυστήθη παρὰ τῶν Κ. Κ. Χ.

Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖόν μου δὲν πωλεῖται ὁ λό-

Α. Ζιάκα και Μ. Λαδοπούλου Ἑλληνικὸν καὶ Ἀλληλο-
διδασκτικὸν Σχολεῖον, ὁμοίωμορον καὶ ὁμοιοδιδασκτον με-
τὰ τῶν Ἀθηνῶν Σχολεία. Εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦτο φοι-
τῶσιν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα μαθητάς· ἅπαντα τέκνα ἐπι-
σήμων καὶ διακεκριμένων ἐπ' ἀρετῇ ἀνδρῶν.

Οἱ διευθύνοντες διδάτκαλοι οὗτοι προσδιώρισαν τὸν
ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν τῶν μέχρι τῶν πενήκοντα κατὰ
τὴν χωρητικότητά τοῦ ἐπὶ τούτου ἀνεγερθέντος ἐκ θά-
θρων διδασκτηρίου ὅπερ ἐκοσμήθη μ' ὅλα τὰ ὑλικά μέσα,
πρὸς ἐπαισθητοτέραν τῶν μαθητῶν ὠφέλειαν. Εἶναι δὲ
ἐκ τῶν διακεκριμένων διδασκάλων τῆς τε θεωρίας καὶ
πειράς, καθότι ὁ Κ. Χ. Α. Ζιάκας διελθὼν τακτικῶς
καὶ τὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν περίοδον τῶν μα-
θημάτων του, καὶ, ὡς γνωστὸν διδάξας ἐκεῖσε μετ' ἐπι-
δόσεως ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ τέκνα πολλῶν ἐπισήμων καὶ
εὐπολήπτων ἀνδρῶν, δὲν ἀμφισβῆλλον ὅτι θὰ δεῖξη
καὶ ἐνταῦθα καρποὺς ἀξίους τῆς προσδοκίας μας μετὰ
τοῦ καλοκάγαθου καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐπίσης διδά-
ξαντος ἐνταῦθα, Κ. Μ. Λαδοπούλου. Ὅθεν εὐελπίζο-
μεθα εἰς τὸ φιλόμουσον καὶ τὴν ἔαυτον ἐπιθυμῖαν τῶν
συμπολιτῶν μας τοῦ νὰ ἴδωσι τὰ τιμαλφέστατα -ῆς τε
καρδίας των καὶ τοῦ ἔθνους στηρίγματα εἰς τὴν χρη-
στὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν κατὰ τε τὰ γράμματα καὶ
τὰ ἔθνη, πεποιθᾶμεν ὅτι θὰ ἐμπιστευθῶσι καὶ ἕτεροι τὰ
τέκνα των πρὸς τοὺς εἰρημένους διδασκάλους, εἰδότες
ἐπὶ πείρᾳ τὴν ἀξίαν των.

Υπόσχονται οὗτοι χρειὰς τυχεύσης νὰ εἰσάξωσιν εἰς
τὸ Σχολεῖον των καὶ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν· ἐπί-
σης καὶ τὴν διπλογραφίαν. Πρὸς τούτοις δέχονται
καὶ οἰκοτρόφους εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας καὶ τοῦτο. Ἀλλὰ
περὶ ὁργανισμοῦ τῆς διδασκαλίας, περὶ μαθητολογίου
καὶ περὶ ὅλων τῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀφορῶντων δύ-
νανται οἱ θέλοντες νὰ πληροφορηθῶσι εἰς τὸ διδασκῆ-
ριον παρὰ τῶν ῥηθέντων διδασκάλων.

ΒΑΛΜΙΕΡΟΣ.

(Συνέχεια).

πήματα τῆς κοινῆς γνώμης... Παρατηρῶ ὅμως ἐπὶ
τοῦ μετώπου σου ταραχὴν ἣ ὅποια μὲ λυπεῖ τὰ μέ-
γιστα... Δὲν ἀμφισβῆλεις ὅτι δὲν ἔπαυσα ποτὲ νὰ ἤ-
μαι φίλῃ σου· ἐξήτασα μετὰ προσοχῆς τὸν ἑαυτὸν
μου καὶ ἴδα ὅτι ἔχω ψυχὴν γενναίαν καὶ ἱκανὴν νὰ
ὑποφέρῃ πᾶσαν θυσίαν. Ναί! Ἀγαπῶ τὸν Βαλμιέ-

ρον βέβαια, τὸν ἀγαπῶ, τὸν λατρεύω, πλὴν, κυρία·
ἂν ὁ ἰδικός σου ἔρως ὁμοιάζῃ τὸν ἰδικόν μου, ἂν ἔ-
χῃς τὴν δύναμιν νὰ ὑπερνικήσῃς τὴν τυραννικὴν αὐ-
τὴν γνώμην, (καὶ ἐγὼ πρώτη σὲ παρακινῶ εἰς τοῦτο)
ἂν ἔχῃς τὴν δύναμιν νὰ ἀκούσῃς μόνον τὴν καρδίαν
σου, ἢ νὰ προσφέρῃς εἰς τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν Βαλμιέρον...
ἄς γίνῃ σύζυγός σου! Ἄς γίνῃ εὐτυχὴς μετὰ σοῦ!...
καὶ θέλω εἶσθαι καὶ ἐγὼ ἀναμφισβῶτως, καὶ ἤθελα δώσῃ
καὶ τὴν ἰδίαν μου ζωὴν...

— Σὲ εὐχαριστῶ, Ἐλεονώρα, τὴν διέκοψεν ἡ κυ-
ρία Λωρμεσάν μετὰ πικρίας, πλὴν δὲν εἶμαι τόσο ἀ-
ναίσθητος νὰ ἀντιτείνω εἰς αὐτὸ τὸ συνοικέσιον τὸ ὁ-
ποῖον ἔχεις τόσῃ ἐπιθυμίαν νὰ συνάψῃς!

— Ἀν' ἡδυνάμην, κυρία, νὰ διαχωρίσω τὴν τύχην
μου ἀπὸ τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁ Βαλμιέρος νὰ ἔστεργε,
χωρὶς νὰ γίνῃ σύζυγός μου, νὰ δεχθῇ τὰς εὐεργεσίας
μου... ἴσως σὲ ἐθυσίαζα τὴν εὐδαιμονίαν μου· πλὴν,
σὲ τὸ εἶπα, εἰς τὴν σύζυγόν του ἀναπόκειται νὰ τ
πλουτίσῃ, καὶ ὁ Βαλμιέρος, σὲ τὸ ἐπαναλέγω, πά-
σχει ἀπὸ ἐνδεῖαν, καὶ ἔχει χρειάν βοηθείας.

Ἡ χήρα, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ τὴν Ἐλεονώραν νὰ ἐξ-
ακολουθήσῃ περισσότερον, ἐγείρεται μετὰ κακοφανί-
σμοῦ, καὶ ἀναχωρεῖ οὔτε ἀπλοῦν χαιρετισμὸν προσ-
φέρουσα εἰς αὐτήν. Παράδοξος τῶντι ἰδιοτροπία τῆς
καρδίας! Ἡ κυρία Λωρμεσάν δὲν ἤθελε νὰ νυμφευθῇ
τὸν Βαλμιέρον, καὶ πειράζεται διότι ἄλλη τὸν προσ-
φέρει τὴν χεῖρά της!

Ὁ Βαλμιέρος παρῆρσιάζεται μετὰ τοῦ πατρὸς του
πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ τὸν ζητεῖ ἰδιαιτέραν συνδιά-
λεξιν.

— Τί θέλεις, Βαλμιέρε, τὸν εἶπεν ὁ Λουδοβίκος,
μετὰ πρᾶπτος; Ἡ παρουσία σου ἐξανανοίγει τὴν πλη-
γὴν μου. Ἡ ψυχὴ μου εἶναι πάντοτε φουσκωμένη
διὰ τὴν στέρησιν τῆς Δεσποίνης Σπινώλας. Ἀλλ' ἄς
ἀπομακρύνωμεν τώρα τὴν λυπηρὰν ταύτην ιδέαν...
Ποία αἰτία σὲ φέρει ἰδῶ;

— Μίαν χάριν, Μεγαλειότατε, μίαν χάριν ἐκ τῆς
ὁποίας ἐξαρτᾶται αὐτὴ ἡ ζωὴ μου· ἔρχομαι νὰ ζη-
τήσω ἀπὸ τὸν Σεβαστόν μου εὐεργέτην. Μεγαλειό-
τατε! αὐτὸς ὁ γέρον... ὁ ὁποῖος ἐναγκαλιζεται τὰ γό-
νατά σου, ὁ ὁποῖος τὰ καταβρέχει μὲ τὰ δάκρυά του,
ὁ ὁποῖος ἔχει ἀκόμη τὰ σημεῖα τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας
ἔλαβε διὰ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν πατρίδα του... εἶναι
πατὴρ μου, καὶ πατὴρ μου ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν
νόμων!...

— Σήκω, τὸν διέκοψεν ὁ Λουδοβίκος, ἀποτεινόμε-
νος εἰς τὸν κόμητα Ρεμιμβίλλιον, σήκω· δὲν πρέπει
νὰ γονατίζῃ τις παρὰ μόνον ἐνώπιον τοῦ ὑπερτάτου
ὄντος. Εἶμαι δ' ἑτοιμὸς νὰ σᾶς ἀκούσω· περὶ τίνος
πρόκειται;

Ὁ Βαλμιέρος ἐκθέτει εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ὑπόθε-
σιν τοῦ πατρὸς του, περιγράφει καὶ τὰ ἐλάχιστά